

HERMENEUTINIS POŽIŪRIS Į VERTIMĄ

RADEGUNDIS STOLZE

Santrauka

Straipsnyje aptariant vertimo teksto suvokimo problemą remiamasi apibrėžtimi, kad vertimas – tai veikla, kurioje visų pirma atsispindi vertėjo individualybė; siekiant vertimo kalba perteikti originalo teksto mintį, pasireiškia teksto suvokimo, kaip hermeneutikos raiškos, aspektas. Atskleidžiama, kad suvokimas yra nebaigtinis procesas, kurį stimuliuoja hermeneutinis atsinaujinančių žinių ir mokymosi ciklas. Hermeneutika paremta vertimo kompetencija – tai pasirengimas savikritiškai reflektuoti, siekis nuolat mokytis, gebėjimas aktyvinti naują kognityvinę patirtį, kūrybos ryžtas ir empatinė vertėjo asmenybės raiška perteikiamoje informacijoje.

Hermeneutinis požiūris į vertimą visų pirma reiškia didelę vertėjo atsakomybę: vertėjai žino, kad teksto interpretacija yra subjektyvi ir neišsami, tačiau skaitytojai tikisi, kad tekstas išverstas taip ištikimai laikantis originalo, kaip tik įmanoma. Kad pasiektų tokį tikslą, vertėjai turi taikyti holistines teksto orientacijos dimensijas, taigi turi atsižvelgti ir į retorinius teksto pateikimo aspektus. Vertimo užduotis – tai sudėtinga užduotis įvairias teksto vertimo dimensijas sujungti į vieną visumą; šios dimensijos kaip holistinio požiūrio sritys ir aptartos šiame straipsnyje.